

Mosquit tigre

Mosquit tigre

Per tal de prevenir la proliferació del mosquit tigre, el més important és evitar la posta d'ous i el creixement de les larves aquàtiques. Això s'aconsegueix eliminant els punts d'aigua on poden créixer. Amb aquest objectiu, l'Ajuntament de Castellar del Vallès recomana als ciutadans els següents consells:

Una comissió interinstitucional ha elaborat l'estratègia per a la prevenció i el control del mosquit tigre a Catalunya

Una comissió interinstitucional, coordinada pels departaments de Salut i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, ha elaborat l'estratègia per a la prevenció i el control del mosquit tigre a Catalunya.

L'arribada del mosquit tigre a Catalunya l'any 2004 va promoure el desenvolupament de diverses accions des dels organismes implicats dels territoris afectats (ajuntaments, consells comarcals, diputacions i Generalitat de Catalunya), amb la finalitat de reduir les molèsties que provoca i minimitzar-ne la propagació.

No obstant això, la dispersió del mosquit s'ha anat estenent al llarg d'aquests anys, i han augmentat les institucions implicades en la prevenció i el control. Així mateix, cada cop es tenen més coneixements i experiència entorn d'aquest problema.

En conseqüència, s'ha fet necessari establir un protocol harmonitzat de mesures de prevenció i control del mosquit tigre a Catalunya, que signifiqui una eina bàsica d'actuació a totes les institucions que hi estan involucrades.

Per això, sota la coordinació dels departaments de Salut i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, es va crear al juny de 2010 una comissió interinstitucional, formada per l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, la Federació de Municipis de Catalunya, l'Agència de Salut Pública de Barcelona, la Diputació de Barcelona, Dipsalut de la Diputació de Girona, la Diputació de Tarragona, el Servei de Control de Mosquits del Baix Llobregat, el Servei de Control de Mosquits de la Badia de Roses i del Baix Ter, el Consorci de Serveis Agroambientals de les comarques del Baix Ebre i

el Montsià, amb l'encàrrec d'elaborar aquest document i fer-ne el desenvolupament i l'actualització posteriors.

Què és el mosquit tigre?

Aquest mosquit procedent del sud-est asiàtic no és perillós, però sí força molest, per les picades que produeix, més nombroses i doloroses que les dels mosquits autòctons. A Catalunya no actua com a portador de cap malaltia. És de color molt fosc, quasi negre, amb una ratlla blanca al dors, des del cap fins el tòrax. També és característic perquè presenta unes bandes de color blanc platejat a les potes. La seva mida acostuma a ser d'entre 2 i 10 mil·límetres i actua a primera hora del matí i abans de fer-se de nit.

Des de 1979 està en procés de disseminació arreu del món. S'escampa mitjançant el transport global de mercaderies, principalment de pneumàtics, però també de productes de jardineria (per exemple, el bambú de la sort). El seu hàbitat natural són els forats dels arbres o petites masses d'aigua estancada, com poden ser bidons, gerros, plats de testos o cubells. Sempre, això sí, en medis propers a la presència humana. No els agrada posar els ous en aigües en moviment ni en masses d'aigua gaire grans. Les zones més sensibles són les urbanitzacions i polígons i als habitatges amb patis i jardins dels nuclis urbans. El seu radi de vol és relativament curt, amb un màxim de 400 metres (normalment 150 metres). Per això és molt probable trobar-lo prop del seu punt de cria. Tot i això, es pot desplaçar més lluny a través del transport passiu per l'acció del vent o a l'interior de vehicles.

El període d'activitat del mosquit tigre asiàtic a la zona litoral de Catalunya, que és la més afectada, comprèn des del mes de maig fins al mes de novembre. El motiu és que durant aquests mesos les temperatures mínimes mensuals solen ser superiors als 10°C, el mínim que el mosquit tigre necessita per desenvolupar el seu cicle. D'altra banda, a les zones centrals i pirinenques de Catalunya, els mesos d'afectació són menors.

A partir de la primavera, comencen a ecllosionar les larves, que són de vida aquàtica però de respiració aèria, i l'estiu és l'estació més favorable per al seu desenvolupament. En canvi, quan baixen les temperatures les larves i els adults es moren. Els ous postos pels últims adults de la temporada són resistents a climes freds i secs, i estan inactius fins a la primavera següent.